

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **Ing. Ľ. H.**, proti žalovanému **1/ M. B., 2/ E. B., 3/ J. L., 4/ M. K., 5/ M. K., 6/ Ľ. D., 7/ J. D., 8/ Ľ. Z., 9/ M.Z.bývajúcej v K., 10/ Ing. R. B., 11/ L. M., 12/ R. B., 13/ B. B., 14/ ., , IČO: X., 15/ F.v M.IČO: X.**, vedenej na Okresnom súde Trnava, pod sp.zn. 10 C 95/2005, na dovolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 20. decembra 2007, sp.zn. 23 Co 286/2007 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 20. decembra 2007, sp.zn. 23 Co 286/2007 **z a s t a v u j e .**

Žalovaným 1/ až 15/ nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Trnava uznesením zo 4. novembra 2005, č.k. 10 C 95/2005-19 zamietol návrh na vydanie predbežného opatrenia, ktorým sa žalobca domáhal, aby súd uložil žalovaným povinnosť zdržať sa vstupov na pozemok parc. č. 2287/4 v kat. úz. K., ako aj zdržať sa zásahov do výstavby oplotenia tohto pozemku a odstrániť na vlastné náklady stavby z tohto pozemku. Zároveň rozhodol, že žiadnemu z účastníkov nepriznáva náhradu trov konania. Po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na ustanovenie § 102, § 74 ods. 1 a 2, § 75 ods. 1, 2, 4, 8 a § 76 ods. 1 písm. f) O.s.p. a tým, že návrh nie je dôvodný, nakoľko nebola preukázaná skutočnosť odôvodnenia nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy a táto nebola nijakým konkrétnym spôsobom špecifikovaná a označená. O náhrade trov konania rozhodol s poukazom na ustanovenie § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p.

Krajský súd v Trnave uznesením z 20. decembra 2007, sp.zn. 23 Co 286/2007 odvolanie žalobcu s poukazom na ustanovenie § 218 ods. 1 písm. a) O.s.p. ako oneskorené odmietol. Z obsahu spisu mal za preukázané, že v prejednávanej veci bol žalobcovi uznesenie

súdu prvého stupňa doručené z 9. decembra 2005 poštou do vlastných rúk. Posledným dňom na podanie odvolania žalobcom v zákonom stanovenej 15-dňovej lehote bol 27. december 2005, t.j. utorok. Odvolanie žalobcu z 27. decembra 2005 bolo podané na pošte až 30. decembra 2005, teda oneskorene. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol v zmysle ustanovenia § 224 ods. 1 a § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie žalovaný. Jeho prípustnosť odôvodnil ustanovením § 237 písm. f) O.s.p. Namietal, že odvolanie bolo podané včas, pretože bolo podané telefaxom 27. decembra 2008 a do troch dní bolo doručené súdu aj v origináli. K odňatiu možnosti konať pred súdom malo dôjsť aj tým, že súdy si voči nemu nespĺnili poučovaciu povinnosť (nebol poučený o zastúpení advokátom) a súdy vec aj nesprávne právne posúdili a nevykonali navrhované dôkazy. Navrhol rozhodnutie odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Okresný súd Trnava uznesením z 12. mája 2008, č.k. 10 C 95/2005-95 vyzval žalobcu, aby v lehote 10 odo dňa doručenia tohto uznesenia doplnil svoje dovolanie z 18. marca 2008, zvolil si ako zástupcu pre dovolacie konanie advokáta a túto skutočnosť doložil súdu predložením plnomocenstva s tým, že v tej istej lehote musí byť súdu predložené advokátom podpísané dovolanie. Zároveň uviedol, že ak tejto výzve nebude vyhovené, dovolacie konanie bude zastavené.

Okresný súd Trnava uznesením zo 14. januára 2009, č.k. 10 C 95/2005-115 žalobcovi nepriznal oslobodenie od súdnych poplatkov z dôvodu, že nepredložil dôkazy, ktoré by takéto odôvodnenie preukazovali.

Krajský súd v Trnave na odvolanie žalobcu uznesením z 26. júna 2009, sp.zn. 10 Co 117/2009 uznesenie súdu prvého stupňa s poukazom na ustanovenie § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil a nariadil súdu prvého stupňa vykonať opravu úvodnej časti a časti odôvodnenia napadnutého uznesenia.

Okresný súd Trnava uznesením z 18. februára 2010, č.k. 10 C 95/2005-134 (po vrátení veci Najvyšším súdom Slovenskej republiky za účelom odstránenie väd dovolacieho konania) vyzval žalobcu, aby v lehote 10 odo dňa doručenia tohto uznesenia doplnil svoje dovolanie z 18. marca 2008, zvolil si ako zástupcu pre dovolacie konanie advokáta a túto skutočnosť doložil súdu predložením plnomocenstva s tým, že v tej istej lehote musí byť súdu predložené

advokátom podpísané dovolanie. Zároveň ho poučil v zmysle § 30 O.s.p. a uviedol, že ak tejto výzve nebude vyhovené, dovolacie konanie bude zastavené.

Okresný súd Trnava uznesením z 23. júla 2012, č.k. 10 C 95/2005-180 (po opätovnom vrátení veci Najvyšším súdom Slovenskej republiky) s poukazom na ustanovenie § 30 O.s.p. odkázal žalobcu, aby v lehote 10 dní sa obrátil na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o ustanovenie advokáta. Žalobcovi bolo uznesenie doručené dňa 14. augusta 2012.

V dovolaní sa musí popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu a z akých dôvodov sa toto rozhodnutie napáda, prípadne ktoré dôkazy by sa mali vykonať na preukázanie dôvodov dovolania a čoho sa dovolateľ domáha (§ 241 ods. 1 veta prvá O.s.p.).

V zmysle ustanovenia § 241 ods. 1, veta druhá O.s.p. musí byť dovolateľ v dovolacom konaní zastúpený advokátom, pokiaľ nemá právnické vzdelanie buď sám, alebo jeho zamestnanec (člen), ktorý za neho koná. Citované zákonné ustanovenie vyžaduje, aby bol dovolateľ vzhľadom k zvýšenej odbornej náročnosti dovolacieho konania zastúpený profesijným advokátom.

Napriek tomu, že žalobca nemá právnické vzdelanie vyžadované na zastupovanie v dovolacom konaní, ktorým je v zmysle konštantnej judikatúry súdov len vysokoškolské vzdelanie druhého stupňa v študijnom odbore právo na právnickej fakulte vysokej školy, alebo uznaný doklad o vysokoškolskom vzdelaní druhého stupňa vydaný zahraničnou vysokou školou, a ako dovolateľ takéhoto zástupcu potrebuje, keďže ide o zákonnú podmienku dovolacieho konania, ktorej nesplnenie bráni prejednaniu jeho dovolania, nepoveril v súdom určenej lehote a ani doposiaľ svojím zastupovaním žiadneho kvalifikovaného zástupcu. Z vyjadrenia Centra právnej pomoci v Hlohovci z 18. októbra 2012 (č.l. 182 spisu) vyplýva, že nepožiadal ani Centrum právnej pomoci o ustanovenie advokáta.

So zreteľom na nerešpektovanie výzvy okresného súdu uvedenej v jeho uznesení z 2. júla 2012 č.k. 19 C 95/2005-180 v stanovenej lehote, ani do času rozhodovania dovolacieho súdu, musel Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) s poukazom na ustanovenie § 243c O.s.p. a § 104 ods. 2 O.s.p. pre nesplnenie

zákonom požadovaných náležitostí dovolania, konanie o dovolaní žalobcu zastaviť, pričom sa nezaoberal otázkou procesnej prípustnosti (ani dôvodnosti) dovolania.

O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 146 ods. 2 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 6. februára 2013

JUDr. Vladimír Magura, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová